

Paso-Cadena

LÆR DEN UNGE DEN VEI HAN
SKAL GÅ! SÅ VIKER HAN IKKE
FRA DEN, SELV NÅR HAN BLIR
GAMMEL.

Sendebrev no 1/1986

nytt

Ord. 22:6

Brit-Lajla & Rudolf Leif Larsen, Casilla de correo 1670, Asunción, PARAGUAY

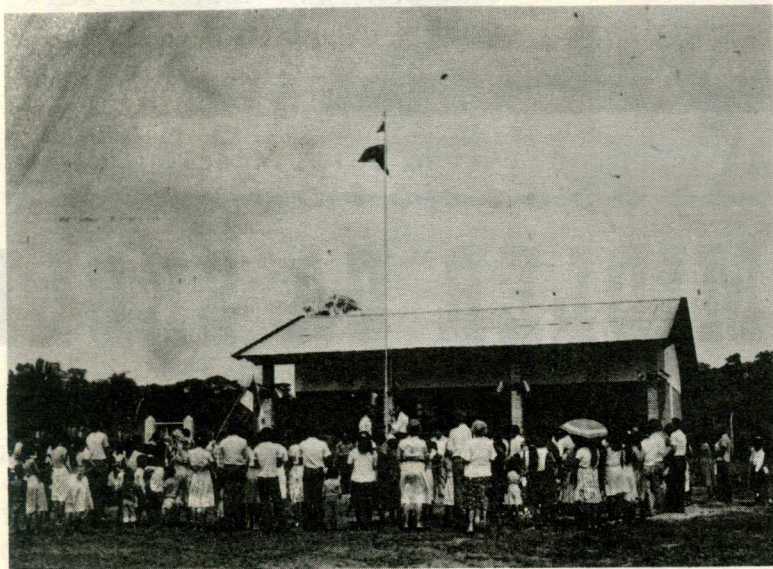
AKSJON HÅP-MIDLER GA SKOLE I PASO CADENA, PARAGUAY

Den 27 februar 1986 hadde vi den glede å kunne innvie nyskolen i indianer kolonien i Paso Cadena, Caaguazu, Paraguay. Samme dato skulle også skoleåret begynne, så det ble arbeidet på spreng for å bli ferdig i tide. Byggingen begynte i oktober 1985 da skolen sluttet for året, så det ble en hard tid for de opp til 15 - 20 arbeiderne som under Maximinos Velasques ledelse satte opp bygget på denne korte tiden. Mye av mursteinen ble laget i Paso Cadena, og likeså har indianerne tatt ut mye stein til grunnmuren, så det skaffet også mange hardt tiltrengte arbeidsplasser under den verste tørke som har vært i Paraguay på lange tider.

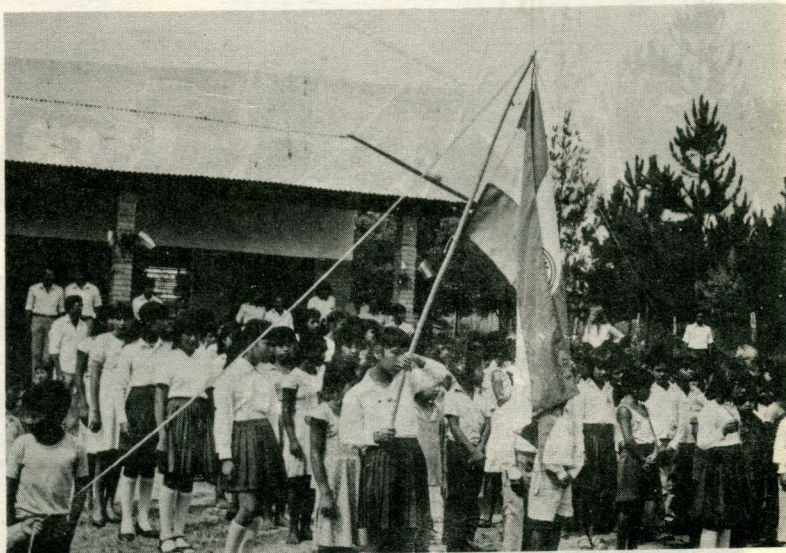
★★★★★

Fra innvielses-dagen:

Flaggheising og sang av nasjonalsangen.

På innvielses-dagen hadde vi et delig vær med passelig temp og lite sol, så da kunne en jo stå ei stund ute under åpen himmel. Flagge ble heist av en av lærerne og under-høvdingen. Selve samlingen ble ledet av evangelist og lærer Eulalio Garcete, og han gjorde det fint på sitt velklingende guarani. Barna hadde forberedt flere sanger og små dikt. Nasjonalsangen ble sunget på guarani, noe som de færrest kan og dannet en fin opptakt til feiringen.

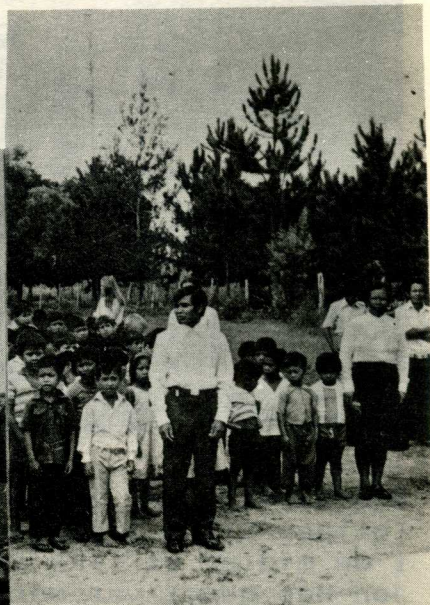

Til innvielse hadde vi jo innbudt folk undervisningsdepartementet og indianerdepartementet, men ettersom vi jo bor så pass avsides, ventet vi ikke så mye besøk. Men sjefen for indianerdep., Fr. Doldan og Benefrida T. de Becker som vi har hatt mye kontakt med idet hun organiserer undervisningen blandt indianerne, og har gitt oss mye hjelp til bl.a. å få skolen godkjent av myndighetene og likeså lønn til lærerne, kom og var med oss på festen. Selv sagt kom også Jorun og Lars Førland (Lars er nå feltrepr.), sammen med Joruns mor og var sammen med oss, og våre mange naboer fra både indianerkolonien, brasilianerkolonien, og fra paraguayerkolonien, så vi var en fargerik forsamling. Skolen er også like sammensatt, noe som ikke er like enkelt bestandig, da endel av indianerne ikke vil ha hvite sammen med sine barn.

Eulalio Garcete

Skolen har det klingende navnet Escuela Graduada No.12087, "ARANDURĀ". Uttrykket "Arandurā" henspiller på at en her skal tilegne seg kunnskaper og bli vis. Bibelen sier at begynnelsen til visdom er å kjenne Herren, og det er jo også et ønske at skolen vil ha denne dobbelte funksjon.

Rosa B. de Garcete taler.

Dommeren.

Benefrida T. de Becker.

Lars Førland avslutter samlingen med Ord.22:6 (over).

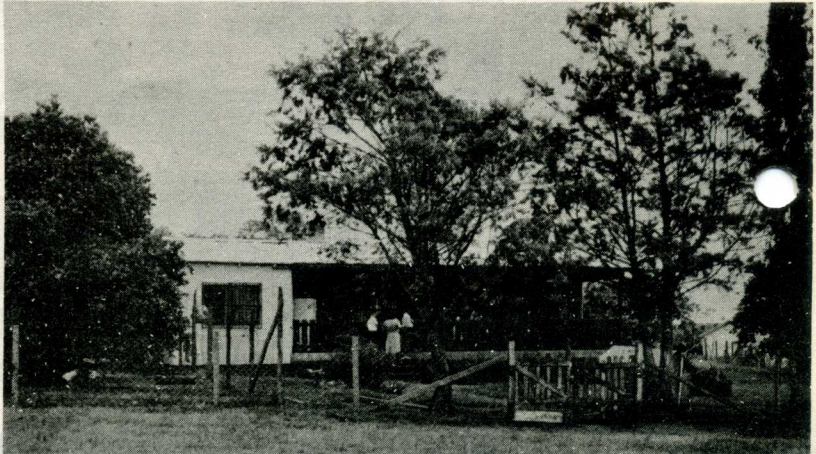
Besøkende og lærere sammen med oss (til høyre).

Etter at den mere formelle delen var over, fulgte det viktigste innslaget: fortæringen av to kyr, og 400-500 menneskene gjorde fort rent "bord". Kjøttet ble stekt på spidd over glør i ei grøft, og smakte fortreffelig, så vi burde ha hatt minst ei ku til. Til de spesielt innbudte gjestene ble det servert inne i kirken. På bildet til venstre sees endel av gjestene samlet utenfor kirken.

Restaurering av lærerboligen (bildet til h.) inngikk også i de midler vi fikk av Aksjon Håp. Huset var satt opp i treverk, og i denne varmen og fuktigheten ødelegges materialet svært fort. Likeså var rottene en plage i hulrom i vegger og undertak, så disse hulrom er nå fjernet, så det er blitt et godt hus å bo i.

For å kunne gjennomføre denne byggingen, fikk vi av Aksjon Håp-midlene kr. 200.000, og dette sammen med renter og ca. 10.000 av driftsmidler, beløp det seg til ca. kr. 216.000 (ca. 16.000.000 Guaranies). Lærerboligen kom på ca. kr. 40.000, og skolen kr. 176.000. I tillegg var boligen endel restaurert med driftsmidler før vi fikk denne bevilgningen. Vi er meget takknemlig både til arbeidsutvalget og alle givere til Aksjon Håp som gjorde dette mulig. I og med bedre lokaler, vil også skolen få et bedre grunnlag for å arbeide etter intensjonen for skolen.

I og med at dette byggeprogrammet er over, kan en rette oppmerksomheten mot de mange andre oppgaver både i menigheten og ellers, som jo har "lid" litt under dette.

Likevel fikk vi døpe 5 stykker i desember, og tiltross for diverse problemer ser vi at arbeidet går fremover. Vi startet jo opp med en liten bibelskole og den fungerer, selv om det nok har vært vanskelig p.g.a. all aktiviteten. Som vel fortalt tidligere har vi hatt en meget lang tørkeperiode som øde-la svært mye på åkrene og vi har prøvd å hjelpe folk så langt midler har rukket. Det begynte jo å regne igjen i jan., så vi skaffet såkorn til svært mange. Likeså gikk brønnene tomme, så det ble startet opp å grave brønner i kolonien. Det var både for å skaffe vann, samt gi arbeid til de mange som ikke hadde arbeid p.g.a. tørken.

Ellers så har jo barna vært hjemme i ferien (des-jan), men p.g.a. arbeidet kunne vi ikke ta ferie da, så nå i mars har vi tatt ferie for å komme litt til hektene igjen.

Med dette vil vi runde av dette sendebrevet, og takker dere alle for all hjelpbåde i forbønn og rent praktisk. Må Herren velsignerikelig igjen!

